

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ваша преосвештенства, часни и преподобни оци, преподобне сестре монахиње, драга браћо и сестре, пре осам дана прославили смо рођендан Цркве, Духовдан, празник Силаска Духа Светога на апостоле. Прекјуче прославили смо крупне плодове Духа Светога, најсветије - Све Свете у Цркви Божјој. А данас прослављамо најкрупније плодове у Цркви Светосавској - Светог великомученика Лазара Косовског и остале српске мученике и новомученике. Мученици су најкрупнији плодови Духа Светога, најсветији плодови Духа Светога. Да би се неко удостојио да мученички пострада за Христа, да умре за Христа, он мора најпре да живи за Христа и у Христу. Да би се задобила небеска слава светих мученика, да би неко био прослављен од Господа, мора најпре сам, својим животом, да прослави Господа, по речи Господњој: „Прославићу оне који Мене прослављају“ Дакле, слава Светих мученика долази од тога што су Господа животом својим и смрћу својом прославили.

Свети великомученик Лазар Косовски и остали српски мученици и новомученици су се показали достојним тога великога дара мучеништва за Господа тиме што су претходно живели у Господу и за Господа. Били су украшени свим Светим врлинама. Оно што их је највише красило, што их је прво красило, то је била велика вера у васкрслога Господа Исуса Христа. То је вера која Бога гледа, то је чисто срце које Бога види. То и Господ каже у блаженству: „Блажени чисти срцем јер ће Бога видети!“ Огромна је била вера Светог великомученика Лазара Косовског. Он је том вером живео и знао је да је почетак свега вера и да се без вере, свете Православне Вере, не може Богу угодити. Знао је Свети великомученик Лазар Косовски да се вера напаја вршењем заповести Божјих, зато се усрдно трудио да сваку заповест Божју испуни, да очисти срце своје како би оно постало станиште Светога Духа. Знао је да без свете Православне Вере није могуће ући у Царство Небеско. Због тога се и борио против јереси у своме царству јер је знао да је јерес смрт душе, одвајање од Бога; да онај ко верује погрешно, одваја себе од Бога, да прима у себе лаж ђаволску, јер је јерес лаж. Господ рече да је ђаво лажа и отац лажи. Знао је Свети Кнез да се кроз јерес човек одваја се од Бога и сједињује са нечастивим. Зато је и ревновао у току читавог живота да православно живи и верује, онако како Света Православна Црква учи.

Друга врлина, која је красила Светога Лазара и остале српске мученике, била је љубав, љубав према Богу и према ближњима. Господ каже: „Ако Ме љубите, заповести Моје држите.“ Ево како треба љубити Господа - вршењем заповести Његових. Још каже: „Заповести Моје нису тешке.“ Знао је то Свети великомученик Лазар Косовски па је ревновао да сваку заповест Божју испуни. Нарочито је био милостив према ништима, као што читамо у његовом житију. Он је био гостољубац, имао је Аврамово гостољубље. Многа су блага из његовога двора раздана сиромашнима и многи храмови Богу подигнути. Ето, то је делатна љубав. То је вера која кроз љубав дела.

Још је Свети великомученик Лазар Косовски био украшен и светим смирењем. Иако је био цар, иако је био први у своме царству, ипак је био сиромашан духом а то значи имао је скрушено срце, сматрао је себе најгрешнијим од свију. Лакше је човеку да се смири у нижем чину; али имати царску круну и смирити се – то је заиста велики подвиг, то је заиста право бескрвно мучеништво. Али, царска круна њему није сметала да се смири пред Богом и пред људима и да тако Богу угоди и да тако постане станиште Светога Духа, да буде богоносац, христоносац.

Још је Свети великомученик Лазар Косовски био и крстоносац, браћо и сестре, носио је крст свој кроз живот. А шта значи носити крст свој? То значи борити се са страстима у себи. Ето, то је право крстоношење. Борба са страстима није ништа друго до крстоношење, борба са светом није ништа друго до крстоношење, борба са ђаволом није ништа друго до крстоношење. Свети великомученик Лазар Косовски је то знао и трудио се да буде достојан Крста Христовог. Господ каже: „Ко хоће да иде за Мном нека узме крст свој и пође за Мном.“ Знао је Свети Лазар да је печат изабраности свакога хришћанина и свакога народа - Крст Христов. Онај ко не носи Крст Христов није Христов следбеник.

Наш српски народ је прави крстоносни народ, Христов народ и то нам сведочи Крст који је кроз векове носио. Бројни мученици српски предвођени Светим великомучеником Лазаром Косовским у ствари су сведоци великог крстоношења нашега народа. И наш народ се устима Светог кнеза Лазара определио за Царство Небеско: *Земаљско је за малена царство а небеско увек и довека.* То је Свети Лазар знао и сви крстоношци, сви православни Срби који желе Богу да угоде то знају и због тога се труде да носе крст свој, да се не одрекну васкрслога Господа Исуса Христа.

„Кога Господ љуби, њега и кара и бије свакога сина кога прима“ – учи нас Свети Апостол Павле. Ето, браћо, Крст који нам Господ додељује као хришћанима и као народу управо је и израз љубави Божје према нама. Јер је и Он сам понео Крст Свој; не ради Себе него ради нас, ради опроштаја грехова наших а ми да носимо крст свој ради опроштаја грехова својих.

Ево, данас, када прослављамо Светог великомученика Лазара Косовског и остале српске мученике и новомученике, примимо у срце косовски завет. Ево, и данас се Срби опредељују или за Царство Небеско или за царство земаљско. Данас постоји само једна разлика - нису нас напали Турци него јеретици екуменисти. И колико је душа претежнија од тела, толико је овај напад јеретика екумениста лукавији и опаснији и душегубнији од напада Турака. Зато се и данас определимо за Царство Небеско. Немојмо издати Господа Исуса Христа, немојмо Га се одрећи прихватањем јереси екуменизма. Ако се одрекнемо Господа Исуса Христа одрећи ће се и Он нас пред Оцем Својим Небеским. Носимо смирено Крст исповедништва, носимо Крст Христов, смирено примимо сваку рану која нам дође од непријатеља. Додуше, ми још нисмо стигли у својој борби до крви али очекују нас и ти дани. Будимо спремни, јер ко није сада веран Господу, када нема крвног гоњења, неће бити веран ни када дође то теже гоњење. Ко није веран у малом, не може ни у многим. Зато васпитавајмо своје душе вршењем заповести Божјих, чистимо своје срце од греха да бисмо разликовали лаж од Праве Вере, да бисмо били достојни наследници и следбеници Светог великомученика Лазара Косовског и осталих српских мученика.

Нека би нам Господ молитвама Светог Лазара, Великомученика српског и косовског, и светих мученика и новомученика српских, подарио снаге да заиста добар рат ратујемо, трку завршимо и веру одржимо, да се нађемо са њим у Царству Небеском, да са њим и осталим српским мученицима и новомученицима славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу једносушну и нераздељиву кроза све векове и сву вечност. **Амин!**

Сретан и Богом благословен данашњи празник!